

V.

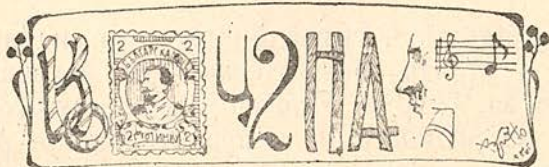
Но нито дожаждането на татарина, нито хубавата храна, която почнали да даватъ на слона, не могли да спасятъ отъ смъртъ стария Джалимо.

Той билъ много старъ и много огорченъ за това, че другаря му се раздѣлилъ отъ него, за което дълго тжгувалъ! . . .

И Джалимо умрѣлъ, като хвърлилъ послѣденъ погледъ върху Ахмеда.

Прѣвелъ : Л. Бобевски.

Ребусъ.

Кой съмъ азъ?

(Гатанка).

Виздавъ съмъ и чудень,
Бодъръ, смѣлъ и будень.

Стжпямъ тежко, бавно,
Гледамъ гордо, славно.

Нося азъ червена
Шапка закривена.

При туй съмъ пѣвецъ
Силень, здравъ борецъ.

И при първи зовъ
За битка съмъ готовъ.

К. Мишайкова.